Ner 31. ROK 1846 PONIEDZIAŁEK 9 LUTEGO.

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w drukarni Stanisława Gieszkowskiego.

Zaliczenie na trzy miesiące złotych dziesięć miesięczne złotych cztery, numer pojedynczy groszy dziesięć.

GAZETA KRAKOWSKA.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień	godzina	Bar. do 0° R. w miar. parys.	Stop. ciepła podł. Reau.	Psychometr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
7	6	27" 3, 814	+ 0° 9	1, 94	ZPł. Zachodni słaby	Pochmurno	Deszcz
	2	2, 683	+ 3, 1	2, 00	Pł. Zachodni średni	Chmurno	
	10	1, 483	+ 3, 8	2, 04	ZPł. Zachodni wicher	,,	
8	6	26" 11"' 935	+ 2°, 9	1, 99	ZPł. Zachodni średni	Chmury	Deszcz
	2	11. 506	+ 2, 2	2, 14	Zachodni ,,	Pochmurno	Deszcz
	10	27 1. 389	+ 0, 5	1, 60	,, mocny	Chmurno	Snieg

Wiadomości krajowe.

KRAKÓW.

Senat Rządzący potwierdził na dniu 3 Lutego 1846 r. w urzędowaniu, na następne lat trzy JX. Antoniego Rozwadowskiego Sędziego Pokoju Okręgu III. Mogilskiego i Pana Kajetana Kowalskiego Sędziego Pokoju Okręgu II. M. Krakowa.

Kolej żelazna Krakowsko-Górno-Szląska.

Wezwaniem z dnia 15 Listopada 1845 r. ogłoszona piąta rata zapłacenia 10ciu procent na Akcye Kolei żelaznéj Krakowsko-Górno-Szląskiéj, najdaléj do dnia 15 Grudnia 1845 r. uiścić się mająca, od właścicieli następujących Ceduł Kwitowych Nr. 759—5432 do 5434, 5454, 5591 do 5595, 13,133, 14,451, 17,891 wniesioną nie została. W skutek więc §. 15 Statutu, właściciele tychże Ceduł Kwitowych do zapłacenia kary konwencyonalnéj, dwóch Talarów od każdéj Akcyi obowiązani byli.

Gdy nadto czterech tygodniowy termin o zapłacenie zaległéj raty wraz z złożeniem dwóch Talarów od każdéj Akcyi, według §. 15 Statutu bezskutecznie upłynął, wzywamy niniejszém właścicieli wyż wymienionych Akcyi ażeby zaległe 10 procent również i 2 Talary jako karę konwencyonalną na każdą Akcyą — w Wrocławiu u Pana Simon Kassyera w gmachu Kolei żelaznéj Górno-Szląskiéj lub w Krakowie u Pana Simson w Dworcu Kolei żelaznéj w przeciągu czternastu dni przy okazaniu Ceduł Kwitowych złożyć zechcieli. — Po bezskutecznym upływie tegoż terminu traci właściciel, według §. 15 Statutu, wszelkie prawo do Towarzystwa, na miejsce zaś amortyzowanéj Akcyi wystawioną będzie nowa Ceduła Kwitowa pod tym samym numerem, która na korzyść Towarzystwa na Giełdzie Wrocławskiéj sprzedaną zostanie.

Kraków i Wrocław d. 31 Stycznia 1846 r.

Dyrekcya Krakowsko-Górno-Szląskiéj kolei żelaznéj.

(1r.)

Wiadomości zagraniczne.

— Petersburg 20 Stycznia. —

Z zdania sprawy o czynnościach ministerstwa spraw wewnętrznych w r. 1844 złożonego N. Cesarzowi, umieszczamy następujący wyjątek:

Co do spraw obcych wyznań (*).

*) Należących do obcych wyznań w Cesarstwie w r. 1844 było 8,673,487 osób płci obojéj w téj liczbie Rzymsko-Katolickiego wyznania 2,722,669; Ormiańsko-Katolickiego 20,230; Ormiańsko-Gregoryańskiego 338,668; Luter. 1,669,509; Reformowanego 40,536; Mahometańs. 2,324,850; Zydowskiego 1,151,605; Lamajskiego 229,796, Bałwochwalców 175,724. Kościołów, meczetów, kaplic i innych domów modlitwy, oprócz klasztorów było w ogóle (nie licząc Ormiańsko-Katolickich) 11,421; a mianowicie: Rzymsko-Katolickich 2,299 Ormiańsko-Gregoryańskich 226; Luterskich 911; Reformowanych 83; Mahometańskich 6,189; Zydowskich 640; Lamajskich 150; Bałwochwalczych 236. Duchowieństwa było Rzymsko-Katolickiego 1689 osób; Ormiańsko-Gregoryańskiego 2,247; Luterskiego 442; Reformowanego 32, Mahometańskiego 18,608; Zydowskiego 1,020; Lamajskiego 3,655; Bałwochwalczego 346. Zakonników Rzymsko-Katolickiego wyznania było 1,238; zakonnic 662; klasztorów etatowych i niepoliczonych na etat, męzkich 89; żeńskich 50; zakonników Ormiańsko-Gregoryańskiego wyznania 121; zakonnic 30; klasztorów męzkich i żeńskich 30. Na wiarę prawosławną nawróciło się Katolików Rzymskich

»1) Co do wyznania Rzymsko-Katolickiego:

a) przy obejrzeniu klasztorów w Wileńskiéj dyecezyi, okazało się, że niektóre z nich w mieście Wilnie nie przestawały przyjmować nowych braci bez wiedzy i zezwolenia zwierzchności; dla zapobieżenia temu użyte zostały stósowne środki, a gdy głównym do tego powodem były studia, do których przyjmowano dzieci dla wychowania, a przygotowywano do życia zakonnego i skłaniano potem do przyjęcia ślubów zakonnych, przeto zalecono: zamknąć wszystkie studia klasztorne, zostawując uczniom wejście do seminaryów, z daniem każdemu wsparcia, i dozwalając tym coby chcieli wstąpić do zakonu, aby to właściwą uczynili koleją.

b) próżne gmachy w Wilnie klasztorów niepoliczonych na etat przeszły pod zarząd miejski, dla ulgi w powinności kwaterunkowéj, która ciężyła na mieszkańcach; żeby zaś uchować charakter świętości jaki miały, do kościołów w wspomnionych gmachach przydani zostali osobni xięża i słudzy.

c) we czterech dyecezyach otworzone zostały rządy seminaryjne i użyte środki do lepszego pomieszczenia tych naukowych zakładów.

d) nowy lokal Rzymsko-Katolickiéj Duchownéj akademii został poświęcony przez czterech Biskupów i akademia ta, posiadająca bibliotekę złożoną z przeszło 30,000 tomów, miała już przepisany komplet nauczycieli i uczniów; ci ostatni okazali w ogóle znaczny postęp w naukach; 10ciu z nich po ukończeniu kursu udało się do swoich dyecezyj, poczem zalecono, aby uczniowie akademii przy naznaczaniu do obowiązków duchownych, mieli pierwszeństwo przed innemi.

e) ostateczna rewizya summ i kapitałów Rzymsko Katolickiego Duchowieństwa powierzona została Rzymsko-Katolickiemu duchownemu Kollegium pod dozorem ministerstwa; kapitał zasiłkowy tego Duchowieństwa 1 stycznia 1845 wynosił do 1,274,038 r. sr.

f) w Petersburgu odbyło się poświęcenie Rzymsko Katolickiego Biskupa Królestwa Polskiego, Łubieńskiego.

g) spełniono 36 dyspens Papiezkich na zawarcie związków małżeńskich i na sekularyzacyę zakonników.

2) Co do wyznania Ormiańsko katolickiego: uprzątniono dawne nieporozumienia między Ormiańsko-Katolickiem Duchowieństwem i Rzymską Propagandą w kraju Zakaukazkim i zabroniono wdawania się duchowieństwa Łacińskiego do spraw Ormian-Katolików.

3) Co do wyznania Ormiańsko-Gregoryańskiego: po otrzymaniu listu obwieszczego Katolikosa Nersesa, o potwierdzeniu jego przez N. Cesarza na téj dostojności, Ormianie Tureccy, za zgodą Porty, uroczystym aktem, uznawszy patryarchę Nersesa za swego zwierzchnego pasterza postanowili wspominać go podczas nabożeństwa, i obowiązali się brać z Eczmiadczynu listy błogosławieństwa i św. olej, tudzież posyłać tam swoje ofiary. Takim sposobem pod ochroną Araratu skupiła się i ustaliła dawna władza Eczmiadyńskiéj stolicy nad całym Ormiańskim kościołem.

4) Co do wyznania Protestanckiego: nie było żadnych osobnych rozrządzeń, i kościoł ten postępował jak dawniéj drogą pokoju, stosownie do swoich prawideł.

5,468; protestantów 141; do Kościoła Rzymsko-Katolickiego przeszło protestantów 1; żydów 25; muzułmanów 3; do wyznania Ormiańskiego 5 muzułmanów; do protestanckiego Rzymskich-Katolików 49; Żydów 19.

Donoszą z Tyflisu: Dnia 26 listopada, w uroczystość św. Jerzego, dany był przez Namiestnika objad dla Kawalerów orderu św. Jerzego. Znajdowało się ich w ogóle 370, a w téj liczbie: jenerałów, wyższych i niższych oficerów 86.

Dnia 2 grudnia przybył poseł Szacha perskiego z podarunkami dla namiestnika, który, według przyjętego zwyczaju, wkrótce po swym tu przyjeździe, wysłał był do Persyi osoby upoważnione, z doniesieniem o objęciu przez siebie zarządu kraju Kaukazkiego. Dzień 4 grud. przeznaczony był przez namiestnika na uroczyste przyjęcie posła, w obec licznego zgromadzenia jenerałów, wyższych i niższych oficerow, oraz urzędników cywilnych. Poseł włożył na namiestnika najpierwszy order perski portret Szacha, wysadzony brylantami; xiężnie Woroncowéj złożył także w imieniu Szacha paciorki z pereł.

Dnia 6 grudnia, w dniu imienin Najjaśniejszego Cesarza, składano powinszowania u namiestnika, odbyła się parada wojskowa, a następnie odprawiona została Liturgia św. przez Exarchę Gruzyjskiego, w Soborze Siońskim, z modłami o zdrowie Familii Cesarskiéj. Wieczorem była illuminacya, a u namiestnika bal świetny, na którym znajdował się poseł Perski z synem, tudzież kilku ze starszyzny goralów.

— *Alexandrya 7 Stycznia.* —

(Z Korresp. prywat.) Małżeństwo córki Wicekróla jest wyłącznym przedmiotem, którym się tu zajmują. W żadnéj epoce w Egipcie nie widziano tak świetnych uroczystości jakie wyprawiono w Kairze przy téj okoliczności. Koszta wynoszą do 6,000,000 fr., nie licząc klejnotów i posagu, który wynosi 7,000,000 fr. Wicekról okazywał największą uprzejmość dla wszystkich zaproszonych. Po uczcie danéj dla ciała dyplomatycznego, nastąpiła uczta dla duchownych katolickich i greckich, którzy mieli zaszczyt obiadować z Wicekrólem. Jego Wysokość posunął swą łaskawość aż do wysłania swoich pojazdów dla ich zwiezienia. Podobne zbliżenie się zasługuje na wzmiankę.

Druga okoliczność nie mniéj jest uwagi godną, że Wicekról znajdował się w teatrze włoskim w Kairze, w towarzystwie naczelników religii muzułmańskiéj, Ulemów, Szeików i t. p. Grano *Gemma di Vergy* Donizettego.

Nareszcie ukończyły się uroczystości dnia

25 grudnia wieczór zaślubieniem Kiamila Paszy z Xiężniczką. Nazajutrz przybył do Kairu Mechmet Bej z podarunkami weselnemi od Sułtana dla Wicekróla i Xiężniczki. Podarunki składały się z szabli honorowéj dla Mehmeda Ali, dyademu brylantowego dla Xiężniczki i tabakiery wysadzanéj brylantami dla Kiamila Paszy. Do tych podarunków dodała Sułtanowa Walida dwie kosztowne oprawy do fajki dla Wicekróla i pyszny brylantowy bukiet dla Xiężniczki.

Mehmet Bej był bardzo zaszczytnie przyjęty i otrzymał w podarunku od Mehmeda Ali 1000 kies.

— *Ameryka.* —

Udzielamy następujący wyjątek z tyle razy wspominanéj mowy jenerała Cass: jenerał Cass, jeden z tego stronnictwa, które utrzymuje, że się nie lęka wojny z Anglią, jeżeliby całego okręgu Oregonu bez wojny pozyskać nie było można, miał mowę na uzasadnienie swego wniosku: »Aby dotyczącym komissyom dać instrukcyę do rozpoznania, w jakim stanie jest lądowa i morska zbrojna siła Unii.« Jenerał Cass był tego zdania że nastąpiło przesilenie; że Unia nie może ustąpić; że trwożliwość nic nie pomoże że kosztem narodowego honoru nie należy okupywać pokoju, gdyż to znaczyłoby »siać wiatr, by potem zbierać nawalnicę«; lepiéj jest wystąpić do boju za pierwszą piędź ziemi okręgu Oregonu, niż za ostatnią; — lepiéj jest odeprzeć od progu nieprzyjaciela, niż czekać aż dopokąd on w głąb domu nie wejdzie.« W takowych frazesach toczy się cała mowa. Prawda, że kilka głosów odezwało się także za odwróceniem wielkich nieszczęść wojny, jednakże zawsze z tym dodatkiem, że jeźli będzie potrzeba wziąść się do oręża, tedy Unia okaże się zgodną i jednomyślną. Senator Mangum rzekł: Jeżeliby wojna powstała, tedy nie będzie to wojna o okrąg Oregonu, lecz wojna między dwoma naprzeciw sobie stojącemi systemami: europejskim i amerykańskim. Mocyę jenerała Cass przyjęto.

RPZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 8 *do dnia* 9 *Lutego*

Bachamotoff kuryer ces. ros., Chabelski Józef, Szczepański Paweł, Karczewska Maryanna ob., Kleszczyński Józef, Majewski Wilhelm, Ziołkowski Wojciech, Bednarski Tomasz ob., z Polski; — Pariser Adolf, Marynowski ob., Bobrowski Napoleon hr., Bzowska Konstanaya ob., z Galicyi.

Wyjechali z Krakowa.

Koperschmidt Albert, Kalkreut Edward porucz. ces. ros., do Pruss; — Wiktor Franciszek ob., do Polski; — Bachamotoff porucznik kuryer ces. ros., Grzesicki Antoni, do Galicyi.

Doniesienia Urzędowe.

Nro 1933.

KOMMISSYA EMERYTALNA

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Podaje do wiadomości, iż w Kassie Stowarzyszenia Emerytalnego znajduje się kwota Zł. 25,000, ktoby przeto takową kwotę w całości lub części wypożyczyć sobie życzył, dowody na wypożyczenie summ Instytutowych przepisane wraz z swem podaniem na ręce sekretarza Kommissyi Emerytalnéj złożyć zechce.

Kraków dnia 29 Stycznia 1846 roku.

Senator Prezydujący,
SZPOR.
Sekr. KANIEWSKI.
Bruśnicki.

NOTARYUSZ PUBLICZNY,

Wolnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Zawiadamia, iż w moc reskryptu Wysokiego Trybunału z dnia 28 Stycznia 1846 r. Nr. 322 w dniu 11 b. m. i r. i następnych, o godzinie 9 rano w kamienicy pod L. 42/3 przy ulicy Szerokiéj, w drodze pertraktacyi spadkowéj po niegdy Hieronimie Samelson, sprzedawane będą: suknie, pościel, bielizna, kosztowności, broń, skład mebli, różne ruchomości i książki, a to za gotową srebrną monetę.

Kraków dnia 3 Lutego 1846 r.

(3r.) Franciszek *Jakubowski.*

PISARZ TRYBUNAŁU.

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Podaje do publicznéj wiadomości, iż na żądanie JW. Cezara Hallera de Hellenburg w Krakowie przy Ulicy Stéj Anny pod L. 310 zamieszkałego, jako właściciela 1/3 części dóbr Chrzanowa z przyległościami, sprzedane będą przez publiczną licytacyę na drodze działu dobra Miasto Chrzanów z przyległościami, Libiąż mały, Balin, Kąty i Moczydła.

Dobra te Chrzanów leżą w Okręgu W. M. Krakowa Dystrykcie VI. Chrzanów odległe, od Miasta Krakowa mil 5, od miasteczka Trzebini pół mili, od miasta Mysłowic w Królestwie Pruskiém położonego mil dwie, od miasta Oświęcima w Galicyi Austryackiéj toż samo mil 2, poprzerzynane traktami od Królestwa Polskiego na Niesołowice przez Jaworzno, Dąbrowe na Modrzejów, Komorę przez Libiąż do Pruss na Komorę Główną Neu-Berun i do Galicyi na Komorę główną Babice. Dobra te Chrzanów z przyległościami należą prawem własności w 1/3 części do Cezara Haller nabywcy praw Sobiesława Mieroszewskiego a w dwóch trzecich częściach do Stanisława i Wiktoryi Mieroszewskich Sukcessorów śp. Wiktoryi z Klossów Mieroszewskiéj, i graniczą na wschód z wsiami Luszowice Górka, miasteczkiem Trzebinia i Kościelcem, na południe z Pogorzycami, Zagorzem, Żarkami; na zachód z Gronnem i Libiążem dużym, a na północ z Byczyną, Jezior-

kami i Cieszkowcami.

Wedle mappy pomiarowéj w r. 1802 przez Geometrę przysięgłego P. Józefa Czecha sporządzonéj, zajmują dobra Chrzanów powierzchni morgów wiedeńskich 11,613 sążni 1097. Las zajmuje powierzchni morgów 5,032 a w zaroślach i nieużytkach morgów 184. Las ten jest prawie cały sosnowy, jednak świerczyna, brzezina, osiczyna i dębina miejscami w małéj ilości znajduje się. W dobrach Chrzanów są kopalnie galmanu, rudy żelaznéj i węgla kamiennego, znajduje się również i margiel.

Po bezskutecznem spełznieniu licytacyi dóbr Chrzanowa z przyległościami z obwieszczenia z d. 10 Lutego 1845 roku, warunki sprzedaży tychże dóbr Wyrokiem Trybunału Wydziału I. pod dniem 18 Września 1845 r., tudzież Wydziału II. z d. 5 Listopada 1845 roku na drodze Appellacyi zapadłym, wreszcie Sądu Wyższego d. 14 Stycznia 1846 r. zaocznym prawomocnym Wyrok Trybunału z d. 18 Września 1845 na drodze Appellacyi wydany zatwierdzającym, ustanowione są następujące:

1) Cena szacunkowa tych dóbr na pierwsze wywołanie ustanawia się w summie złp. 1,197,292.

2) Chęć licytowania mający złoży jako *vadium* przed rozpoczęciem licytacyi summę złp. 119,729 gr. 6 w monecie srebrnéj, od składania tego *vadium* wolnym będzie popierający licytacyą JW. Cezar Haller, tudzież JW. Wiktorya Mieroszewska.

3) Nabywca obowiązanym będzie podatki zaległe jeżeliby się jakie okazały stósownie do przepisów prawa zapłacić.

4) Nabywca wypłaci w przeciągu dni 14 po ustanowieniu czystego szacunku 1/3 część wylicytowanéj summy z potrąceniem jednak złożonego *vadium* do rąk popierającego licytacyą Cezara Haller; niemniéj nowonabywcą wypłaci 1/3 część szacunku w dniach 30tu po odebraniu w posiadanie dóbr Chrzanowa JWéj Wiktoryi Mieroszewskiéj; nakoniec 1/3 część tegoż szacunku nabywca zapłaci po dojściu do pełnoletności usamowolnionego Stanisława Mieroszewskiego zawsze za poprzedzającém sześciomiesięcznem wypowiedzeniem; od téj 1/3 części resztującego szacunku nabywca prowizyą po 5/100 rocznie od dnia objęcia dóbr Chrzanowa w posiadanie aż do wypłaty do rąk Ojca JW. Jana Mieroszewskiego jako kuratora usamowolnionego Stanisława Mieroszewskiego w ratach półrocznych z góry opłacać obowiązanym będzie.

5) Nowonabywca niedopełniający warunku 4go utraci nietylko złożone *vadium* ale nadto nowa licytacya na jego koszt i szkodę przedsięwziętą będzie.

6) Nabywca zapłaci koszta depozytowe od summy na *vadium* złożonéj, tak ażeby Cezar Haller całkowitą summę Złp. 119,729 gr. 6 bez żadnych strat i potrąceń z Depozytu Sądowego otrzymał; również nowonabywca nie będzie miał prawa potrącenia proc[illegible] od summy na *vadium* złożonéj.

7) Nabywca posiadanie dóbr Chrzanowa, odbierze w ciągu dni 30tu po licytacyi jeżeli ta przed dniem 1 Lipca 1846 r. nienastąpi, w którym to przypadku z tymże dniem posiadanie dóbr Chrzanowa obejmie, tudzież nabywca dóbr Chrzanowa dopiero po zapłaceniu Cezarowi Hallerowi i Wiktoryi Mieroszewskiéj każdemu w szczególności 1/3 część szacunku Wyrok dziedzictwa otrzyma.

8) Resztujący szacunek zostaje na pierwszéj hypotece dóbr Chrzanowa z przyległościami.

9) Poremba 63 morgów lasu z roku 1845 na 1846 przypadająca i wymierzyć się mająca zostaje do wyrąbania i wyniesienia przez przeciąg dwóch lat.

10) Nowonabywca obowiązany będzie summę szacunkową w ratach warunkiem 4 oznaczonych wypłacić w monecie srebrnéj grubéj *courrant* bitéj podług stopy Złp. 86 z grzywny kolońskiéj czystego srebra z wyłączeniem wszelkich papierowych pieniędzy chociażby te kurs przymuszony miały.

11) Nabywca od dnia licytacyi obowiązanym będzie tymczasowo opłacać procenta bez odwoływania się do nieukończonego działu, od tych summ Instytutowych i Rządowych które będąc prawomocnie na hypotece umieszczone, mieszczą się łącznie z summą produkcyi uprzywilejowanych w 3/4 częściach wylicytowanego szacunku przez co jednak skutki działu w niczem nadwerężone być nie mają.

12) Nabywca obowiązanym będzie dopełniać wszelkich praw wieczystych i innych ciężarów wykazem hypotecznym tychże dóbr objętych.

13) Nabywca obowiązanym będzie przyłożyć się do wybudowania Plebanii i Wikaryi w Chrzanowie a to stosownie do ustaw obowiązujących oraz dostarczyć materyałów według oszacowania do tejże budowy potrzebnych.

Licytacyą tę popiera Jan Hieronim Stefan Rzesiński O. P. Dr. Adwokat w Krakowie przy ulicy Kanonnéj pod L. 124 zamieszkały.

Do licytacyi téj wyznaczają się trzy termina:

1. na dzień 16 Kwietnia
2. na dzień 19 Maja
3. na dzień 18 Czerwca

1846 roku.

Wzywają się przeto na takową licytacyą w Sali Audyencyonalnéj Trybunału W. M. Krakowa i J. O. w Krakowie w gmachu pod L. 106 o godzinie 10téj z rana odbywać się mającéj. Chęć licytowania mający, jako też wszyscy wierzyciele i prawo rzeczowe mający, aby pod rygorem prawa wszelkie dowody praw swych na pierwszym terminie licytacyi złożyli z ustanowieniem Adwokata, z tem nadmienieniem, iż zbiór objaśnień odnoszących się do dóbr Miasta Chrzanowa z przyległościami, a protokółem detaxacyi objętych, złożony w biórze Pisarza w każdym czasie przez strony interessowane przejrzanym być może.

Kraków dnia 3 Lutego 1846 r

Librowski.